

Redakcja i administracja: Kraków, Sławkowska 29.

Prenumerata miesięczna:

z odsyłką **2 K**, bez odsyłki **1 K 60 h**,za granicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2½ szyl.,
70 ctm. ameryk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40h.

Konto czekowe Nr. 834.095.

Numer **8 h**, poświęteczny **4 h**.

Telefon redakcyi 396 —

Adres na telegramy: **Naprzód Kraków**.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 6 wieczór, a nadto w poniedziałki i dni poświęteczne o godzinie 10 rano.

Dział inseratowy: Kraków, Gołębia 2.

Ogłoszenia (inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz 20 halery, następny po 10 hal. — **Nadesłane** od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40 hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz.**Załączniki** (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamiejscowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Projekt p. Cieńskiego.

W ostatnich dniach wyłonił się jeszcze jeden projekt reformy wyborczej do sejmiku. Oto p. Cieński, naczelnik komitetu do rozbojów wyborczych, zwanego „radą narodową”, proponuje, aby sejm składał się z 180 posłów. Z tej liczby mają wyryliści mieć 12 miejsc, obszarnicy 44, Izby handlowe i przemysłowe 9, a cały lud 115.

Ci posłowie mają być wybierani: obszarnicy w 8 okręgach wyborczych, handlarze w 3, a cała ludność w 36 okręgach. Każdy taki okręg dla całej ludności ma mieć trzy koła wyborcze. Cenzus podatku, cenzus „inteligencji” i jeszcze pluralne głosy dla najbogatszych upiększają ten pomysł p. Cieńskiego.

Nie znamy niestety bliższych szczegółów tego projektu, ale już z tego, cośmy wyżej przytoczyli, możemy sobie uprzytomnić, że podobna ustawa byłaby zarzewiem wiecznych walk o równość prawa głosowania.

Wobec niej projekt narodowych demokratów jest jeszcze idealnym, o ile oczywiście go oni sami nie sfałszują.

Sejm który wyjdzie z takiego niesprawiedliwego, drażniącego systemu przywilejów, nigdy nie będzie silny. Rozbije się on na grupy wrogo dla siebie usposobione, tak jak ustawa wyborcza sama te grupy w ludności sztucznie wytwarza.

Wynajdywanie w dwudziestym wieku pluralności, opartej na majątku (w ubogiej Galicji!), tworzenie sztuczne przywilejów dla ludzi, którzy zdali maturę (cenzus „inteligencji”!), to wszystko trąci naprawdę „Podolem”, t. j. tą najciemniejszą okolicą szlacheckiej reakcji, którą tak szczególnie złażała reforma wyborcza parlamentarna.

Ołbrzymie okręgi wyborcze będą polem do najszańszeńszego rozbicia głosów i utrudniać będą porozumienie się posłów z wyborcami. Pytamy, co sejmowi za korzyść z tego utrudnienia?

Już okręgi z dwoma posłami (do parlamentu) dają się ludności gorzko we znaki. Ale p. Cieński tem się nie kłopocze. Byle jak najwięcej trudności w drodze do sejmiku, byle najmniej udziału ludności w pracach sejmiku!

I po co to wszystko? Na to, aby w rezultacie sejm był niepopularny i — słaby wobec rządu i wobec reszty Austrii. Strach błady przed ludnością, poczucie niedołęstwa obszarników i brak zupełny szerszej myśli politycznej w polityce naro-

dowej, oto pobudki, które podyktowały projekt p. Cieńskiego.

Lokaut robotników tkackich w Bielsku.

Bielsko, 14 września.

Strejk robotników w apreturach wszczęty lekkomyślnie przez organizację klerikalną spowodował zamknięcie fabryk tkackich. Około 12.000 robotników znajduje się bez zajęcia. Praca trwa jeszcze tylko w tych fabrykach, w których obowiązuje 14-dniowe wypowiedzenie i u tych fabrykantów, którzy nie należą do organizacji fabrykantów. Wskutek lokautu pozbawieni są też pracy robotnicy ukwalifikowani, którzy nie strejkowali t. j. właściwi tkacze. Należą oni w przeważającej większości do organizacji socjalno-demokratycznej, w przeciwieństwie do robotników w apreturach, idących na lep: Stojałowskiego, Dobiji, Fijaka itp. indywidualów. Chrześcijańsko-socjalna organizacja wiedeńska reprezentowana przez posła Kuntschaka usiłowała nie dopuścić do lokautu i wzywała robotników do bezwarunkowego podjęcia pracy. Tymczasem robotnicy idąc za podseptami demagogów w rodzaju Stojałowskiego, nie usłuchali wezwań Kuntschaka i tujejszych sekretarzy klerikalnej organizacji i do pracy się nie stawili. Ks. Stojałowski był owym przyjacielem robotników, który wzywał do dalszego strejku, ponieważ „Pan Bóg dał kartofle i kapustę, więc można do Nowego Roku strejkować”. Ciekawimy, czy ks. Stojałowski będzie przynajmniej do 1-go października żywił się kartoflami i kapustą.

Ten sam ks. Stojałowski twierdził w swoim „Wienku”, że wskutek tego strejku nie ucierpią robotnicy, ale żydowscy sklepikarze, masarze, szynkarze itp., „a takich ludzi należy nauczyć rozumu”. Tymczasem w odezwie chrześcijańsko-socjalnej organizacji, wzywającej do podjęcia pracy czytamy, że strejk dalszy zniszczy tysiące egzystencji ludzkich. Bezhołowie w kierownictwie strejku sprowadza obecnie istny chaos w ocenianiu skutków tej zbrodniczej roboty klerykałów. Robotnicy w apreturach teraz dopiero przekonują się, jak lekkomyślnie ufali „chrześcijańskim” przywódcom. Nie pokazują się nawet na ich zgromadzeniach, pomimo, że przywódcy ogłaszali na zaproszeniach, że będą wypłacać zapomogę.

W sprawie stanowiska ludności bielskiej do lokautu odbyło się w piątek 13 b. m. w wielkiej sali „Kaiserhof” zgromadzenie. Zebrali się około 1500 ludzi ze wszystkich sfer. Przebieg i przyczynę strejku robotników w apreturach przedstawił tow. Arbeitel, który w ostrych słowach napiętnował zbrodniczą taktykę klerykałów, którzy bądź

to z głupoty, bądź to z nieudolności podjęli się wielkiej walki. Nie mając ani organizacji, ani funduszy, popełnili 5000 ludzi do strejku, o którym z góry można było wiedzieć, że upadnie. Mowa skrytykowała też brutalne stanowisko fabrykantów, którzy nie uznając organizacji klerikalnej, nie podjęli też rokowań z robotnikami z poszczególnych fabryk. Fabrykanci bielscy z sympatją witali powstanie organizacji klerikalnej, spodziewając się przy jej pomocy rozbić siły ogółu robotniczego. Teraz dopiero spostrzegli, że organizacja ta wyzadziła nieobliczalne szkody robotnikom tkackim, ale też naraziła na straty fabrykantów. Robotnicy zorganizowani w związku socjalno-demokratycznym musieli również strejkować, aby nie łamać solidarności robotniczej. Z powodu lokautu pozbawieni są pracy tkacze, którzy nie strejkowali. Zadaniem naszym jest postarać się, aby ta nieszcześna walka ukończyła się z częściowymi korzyściami.

Przemawiali jeszcze sekretarz centrali Unii tkackiej tow. Hanusz, sekretarz centrali metalowców tow. Domes i tow. dr Gross.

W sobotę 14 b. m. odbyło się w sali Werbera wielkie zgromadzenie tkaczy. Obecnych było przeszło 2000 ludzi. Referowali tow. Hanusz i Arbeitel, poczem organizacja wypłacała zapomogi strejkowe.

Równocześnie odbywało się zgromadzenie klerikalne w domu „polskim”. Zebranie to liczyło około 200 głów. Podczas przemowy Stojałowskiego część naszych towarzyszy przerwała zgromadzenie, i odśpiewawszy „Czerwony sztandar”, pozostawiła ks. Stojałowskiego, Londzina i Hanusiaka nietkniętych.

W poniedziałek 16 b. m. odbędzie się w sali Werbera zgromadzenie tkaczy zwołane przez naszą organizację, na którym mają zapasć ważne uchwały dotyczące lokautu.

Rozbijające organizacyi.

Kraków, 16 września.

Od wczorajszego dnia obraduje w Krakowie konferencya t. zw. krajowego stowarzyszenia kolejarzy „Samopomoc”. Co to za „stowarzyszenie”, dobrze wiadomo naszym czytelnikom. Założone przez indywiduala takie, jak Bachowski i Stróżyński, ma ono za zadanie rozbijać organizację zawodową kolejarzy. W czym się to dzieje interesie — łatwo się każdy domyśli. Gdy brutalna przemoc, stosowana przez byłego ministra kolejowego Guttenberga, nie zdołała złamać organizacji kolejarzy, gdy zawiódł również system szpiclostwa i denuncjacyi à la Piasecki, — postanowiono chwycić się innej formy kre-

kiej roboty przeciw organizacji kolejarzkiej. Pomysł bardzo prosty: założyć klub wszystkich kreatur dyrekcyjnych, lizusów, karyerowiczów, którym pachnie protekcja, indywidualów wykolejonych, których pobyt przy kolei zależy wyłącznie od pójazdliwości władz przełożonych — z tego dobranego towarzystwa stworzyć klin, zapomocą którego ma zostać rozbita solidarność kolejarzy.

Nic dziwnego, że takie towarzystwo cieszy się uznaniem i życliwym poparciem władz kolejowych oraz wszystkich gniebieli i wrogów robotnika, wszystkich tych, którym na rękę jest taki instytut, dostarczający hyen wyborczych w rodzaju Bachowskiego, Etgensa, Ścieżki.

Nic dziwnego zatem, że krakowska dyrekcyja kolei państwowych przysłała na tę „konferencyę” oficjalnego swego reprezentanta w osobie nadinspektora p. Fredry-Bonieckiego, że przybyli na to rendez-vous Stróżyńskich i Bachowskich posłowie Petelenz, dr Staniszewski, Battaglia, Buzek, ks. Kopyciński, Tomaszewski i Wiącek, krakowski macher wyborczy poseł sejmowy Federowicz i „oberhyena” prezydent miasta dr Leo, a posłowie Małachowski i ks. Pastor nadesłali telegramy gratulacyjne. Kolejarze o twardym karku i szanujący własną godność nie cieszyliby się umizgami takich sfer.

„Konferencya” obraduje w sali strzeleckiej. Zagaił ją p. Rychlewski, co to handlował swoją kandydaturą z Wesołej. Przewodniczącymi zostali wybrani: osławiony Stróżyński, maszynista z Krakowa, Jakób Zach, inżynier kolei północnej i Józef Noworolski, maszynista ze Lwowa; sekretarzami znane indywiduala Bachowski i Michalka.

Pierwszy przemawiał p. Krzysztofowicz ze Lwowa, poczem kolejno oświadczały swą miłość kolejarzom pp. posłowie: Petelenz, ks. Kopyciński, Battaglia, Tomaszewski i Buzek, a prezydent dr Leo powitał „konferencyę” Etgensów, Bachowskich i Ścieżków imieniem miasta...

Na tem upłynęło całe przedpołudnie. Po południu wybrano dwie „komisye”, z których jedną dla opracowania „projektu ustawy kolejowej”, drugą dla opracowania projektu reformy ustawy pensyjnej i rentowej. Szczególna rzecz, że „komisye” te obradowały równocześnie z posiedzeniem „konferencyi” w osobnych pokojach, a tymczasem na „konferencyi” mówił ów p. Krzysztofowicz o położeniu manipulantek kolejowych.

BOLESŁAW LIMANOWSKI.

Wiązanka spozrzeżeń z wycieczki do Brukseli.

Nie będę opisywał ani piękności, ani wygod, jakie przedstawia stolica bejgijska, ani wrażeń, jakie ona na mnie sprawiła, podzielić się tylko z Wami wiązaną spozrzeżeń, które przez czas mego krótkiego w niej pobytu miałem sposobność uczynić w dziedzinie życia społeczno-politycznego.

Jak wiadomo, Belgia jest krajem dwunarodowym, dwujęzycznym. Flamandczycy zajmują północną część kraju, Waloni południową; pierwsi mają przewagę liczebną, drudzy — społeczną i polityczną. U Flamandczyków płynie krew germańska, Waloni są pochodzenia celtycko-łacińskiego. Był czas, kiedy kultura flamandzka przeważała w tym kraju, mowa i piśmiennictwo Flamandczyków rozwijały się i doskonalily, sztuka zaś ich słynęła na całą Europę. Następnie panowanie Hiszpanów i Austryaków zepchnęło ludność uzależnioną na niższe szczeble społeczno-cywilizacyjne. Stracili na tem najwięcej Flamandczycy, ponieważ mieli oni więcej od Walonów do stracenia. Rewolucja z końca XVIII. stulecia, wychodząc z ogniska francuskiego, pociągnęła ku sobie światlejszą ludność walońską i ta zespoliła się całkowicie i z kulturą i z językiem Francuzów. Odtąd rozpoczęła się więc rosnąca przewaga Walonów nad Flamandczykami, a

w utworzonym po rewolucyi 1830 r. Królestwie belgijskiem Waloni, najczynniejszy żywioł w rewolucyi, nadali nowemu państwu przeważnie swój charakter narodowy. Język francuski zapanował w administracyi, w sądach, w szkołach. Flamandczycy uczuli się pokrzywdzonymi i rozpoczęła się walka z ich strony o prawa języka rodowego, a przeszedłszy przez okres starcia się ostrego, doprowadziła do urzędowego uznania praw obywatelskich mowy flamandzkiej. Prawa z 1873 i 1878 roku uregulowały w tym względzie stosunki administracyjne i sądowe. Równoprawienie językowe uwidoczniło się w stolicy w nazwach ulic, w obu językach wypisanych.

Jakkolwiek Flamandczycy mają dzisiaj własne szkoły, w administracyi i w sądach swobodnie rozbrzmiewa ich mowa — to wszakże walka językowa nie ustała, jeno tylko straciła dawny ostry swój charakter. W ostatnich czasach zaogniła się nawet nieco. Inteligencja zawodowa jest przeważnie walońska, pochodzi to w pewnej mierze z tego, że Waloni z usposobienia garzną się bardziej od Flamandczyków ku zajęciom praktycznym, lecz niemało też sprzyja temu i ta okoliczność, że w wyższych zakładach naukowych panuje niepodzielnie język francuski. Zdarzało się więc nieraz, że wyznaczani przez rząd inżynierowie w części flamandzkiej państwa mogli porozumiewać się z robotnikami za pomocą tylko tłumaczy. Wzbudziło to niezadowolenie i posłowie flamandzcy

postawili wniosek w parlamencie, ażeby do ich kraju przysyłano inżynierów, mówiących po flamandzku. Żądanie to, najzupełniej słuszne, wywołało jednak silny protest ze strony Walonów, a nawet i niektórzy socjaliści walońscy głosowali przeciwko temu wnioskowi. Trzeba jednak dodać, że Zjazd Partii Robotniczej, który odbył się następnie, uznał za naganne takie zachowanie się posłów swoich. I w innej sprawie zaszła w parlamencie utarczka o język flamandzki i zagroziła nawet rozbiciem się partii klerikalnej. Flamandzcy zażądali, ażeby w kolegiach biskupich w ich kraju językiem wykładowym był język flamandzki. Walońskim klerykałom to się nie podobało i w żywej utarczce, jaka się wywiązała, nie oszczędzano sobie wyrażen obrażających.

Nie jakieś niemieckie wpływy, jak to dają do zrozumienia szowinistyczni patryoci mowy francuskiej, lecz postępy demokratyzacyi społecznej i szerzenie się oświaty przyczyniają się do tego, że wymagania Flamandczyków wzrastają i wzrastać muszą. Przed kilkudziesięciu jeszcze laty Eliasz Réclus, kończąc w swej słynnej „Geografii” ustęp o Flamandczykach, tak pisał: „Jeżeli Flamandczycy postanowią wytrwale dążyć do tego, ażeby ich język w zupełnej równości z francuskim był używany w parlamencie, w sądach, w biurach administracyi, w szkołach, w armii, to osiągnięcie tego celu od nich samych zależy. Nic nie przeszkadza im do zdobycia należnych sobie praw”.

Klasa wykształcona walońska przyjęła w zupełności kulturę i mowę francuską. Istnieje wszakże koło ludowców walońskich, którzyby chcieli zachować i udoskonalic własny swój język ludowy. Sekretarz socjalistycznego Biura międzynarodowego, Kamil Huysmans, kiedyś go zapytał w tej sprawie, odrzekł z pewnem lekceważeniem, że narzecze walońskie zanika przed upowszechniającym się językiem francuskim. Czy nie zawcześniej jednak mówić o zanikaniu? Wprowadza mnie w wątpliwość w tym względzie pewne spoztrzeżenia, które zrobiłem, jadąc trzecią klasą do Brukseli. Na parę stacyj przed tem miastem wtargnęła do naszego niemal opróżnionego wagonu liczna gromada młodych ludzi, widocznie robotników. Mówili z sobą głośno i z wielkiem ożywieniem w jakimś dla mnie niezrozumiałym języku. Sądziłem z początku, że byli to Flamandczycy, lecz, wsłuchując się uważniej w ich mowę, odczuwałem jakby brzmienia łacińskie. Zapytałem więc mego sąsiada po francusku: w jakim języku oni mówią — po walońsku, czy po flamandzku? Po walońsku — odrzekł. A byli to młodzi ludzie, czysto i porządnie ubrani — wprawdzie był to dzień święteczny — o inteligentnym wyrazie twarzy, a więc podług wszelkiego prawdopodobieństwa chodzili do szkół ludowych, w których nauczanie odbywa się w języku francuskim.

Pomimo to mówili we własnem narzeczu, widocznie znajdując w tem większą łatwość i większe upodobanie. I czy isto-

Dziś obraduje „konferencya“ dalej nad wymienionymi projektami ustaw i nad przeprowadzeniem „krajowej organizacyi“. Obrady mają potrwać do wieczora.

Dla zamydlenia oczu kolejarzom udaje się jakoby się naprawdę troszczono o polepszenie ich doli, a przecież w gruncie rzeczy cała ta „konferencya“ i „organizacya krajowa“ jest tworem dyrekcyjnym, mającym za zadanie tylko rozbijać organizację zawodową kolejarzy, ku zadowoleniu dyrekcyj. Już same nazwiska aranżerów i protektorów mówią to wyraźnie. Toteż kolejarze ucziwi i rozumni nie pójda na lep frazesów wygłaszanych na tej „konferencyi“ i nie pozwolą rozbić swej organizacyi skorumpowanym indywiduum, żyjącym z łaski dyrekcyjnej.

Przegląd polityczny.

Ludowcy wobec reformy wyborczej do sejmiku. Ostatni numer „Przyjaciela ludu“ przynosi wezwanie p. Stapińskiego do komitetów gminnych stronnictwa ludowego, aby na niedzielę 22 b. m. wybrały po jednym delegacie do Lwowa, którzy stanowiąc będą deputację do sejmiku w celu poparcia sprawy reformy wyborczej. Termin zebrania się delegatów na obrady wstępne zostanie później ogłoszony.

Przegląd społeczny.

Międzynarodowy kongres górników rozpoczął 14 b. m. swe obrady w Salcburgu. Angielskie organizacje górnicze wysłały 58 delegatów, Francja i Belgia po 4, Niemcy 14 reprezentujących 120.000 górników. Austrię reprezentują przewodniczący Unii górniczej Jarolim, poseł tow. Cingr i Zwanziger, przedstawiając 33.000 zorganizowanych górników.

Najważniejszym przedmiotem obrad jest 8-godzinny czas pracy; dalej żądanie upaństwowienia kopalń, ustanowienie taryfy plac minimalnych, międzynarodowe święto górników, strejk międzynarodowy itd.

Obrady potrwać 4 dni i będą prowadzone w językach niemieckim, angielskim, francuskim i czeskim.

Ruch na kolejach prywatnych w Austrii. Zjednoczone organizacje kolejarzy w Austrii, a to: austriackie stowarzyszenie urzędników kolejowych, organizacya socjalno-demokratyczna, stowarzyszenie konduktorów, stow. maszynistów, stow. banmistrzów i stow. maszynistów w Czechach wydały wspólną odezwę do wszystkich kolejarzy, zatrudnionych na kolejach prywatnych, w której wyjaśniają sytuację fałszywie przez przeciwników przedstawioną. Organizacje zjednoczone stwierdzają, że pogłoska, jakoby 15 b. m. miała wybuchnąć obstrukcyja na kolejach prywatnych jest nieprawdziwą; skoalizowane organizacje stoją na tem stanowisku, że walka rozpocznie się tylko w tym wypadku, jeżeli przedstawione zarządowi żądania zostaną stanowczo odrzucone; w każdym razie sygnał do rozpoczęcia walki musi wyjść od komitetu wykonawczego zjednoczonych organizacyi.

Żądania przedstawiono zarządowi kolei północno-zachodniej, uprzywilejowanych kolei

państwowych, kolei południowej i kolei Wiedeń-Aspang z terminem odpowiedzi do końca września; z kolejami busztihradzką, czeską koleją północną i koleją cieplicką rokowania są w toku.

SEJM.

(Telefonem).

Przemówienie marszałka.

Lwów. O godzinie 10^{1/2} przed południem utworzył marszałek krajowy hr. Bałeni posiedzenie sejmiku następującem przemówieniem: Wysoki sejmie! Rozpoczynamy dzisiaj ostatnią sesję naszych prac. Jakkolwiek w myśl intencji wysokiego sejmiku, sesya ta ma być przede wszystkim przeznaczona dla załatwienia

sprawy reformy wyborczej,

to jednakże sądzę, że jest możliwem i potrzebnem, aby wysoka Izba z całym szeregiem spraw w ciągu tej sesyi się załatwiła, bądź to tych, które już w ciągu pierwszej części tej sesyi były przedmiotem szczegółowych obrad komisyi, bądź tych, które z inicjatywy Wydziału krajowego wchodzi obecnie po raz pierwszy na porządek dzienny. Do pierwszych należy

ustawa łowiecka,

której reforma jest życzeniem szerokich mas ludności wiejskiej, a nadto jest to postulat słuszny i sprawiedliwy, którego uwzględnienia odraczać, mojem zdaniem, nie należy.

Ze spraw które dzisiaj wchodzi na porządek dzienny po raz pierwszy zwracam przede wszystkim z całym naciskiem uwagę wysokiej Izby na projekt Wydziału krajowego utworzenia

kasy zbiorowej dla spółek rolniczych

i raiffeisenowskich, który to projekt jest tylko dalszym i niezbędnym etapem rozwoju tych pożytecznych instytucyj.

Zmiana regulaminu.

Przedłożony projekt ogólny jest wynikiem uchwały i poleceń wysokiego sejmiku. Projekt ten jest przede wszystkim uporządkowaniem i zestawieniem obowiązujących dzisiaj postanowień regulaminu i tych, które na podstawie prawa zwyczajowego przez długi szereg lat były w tym sejmie zastosowywanymi. Nowe postanowienia dają przede wszystkim do tego, aby wobec zwykłego krótkiego czasu, jaki dla obrad sejmiku jest przeznaczony, umożliwić sejmowi spełnianie obowiązków i zadań, które do niego należą nawet i wtedy, gdyby nieznaczna mniejszość chciała sejmowi w spełnieniu tych zadań stawiać przeszkody. Wydział krajowy nie proponuje zmiany, albo zaostrzenia postanowień przepisów dyscyplinarnych; sądzi bowiem, że tylko przewodniczący sejmiku opierając się na poparciu i zaufaniu całej bez wyjątku Izby może utrzymać powagę sejmiku i prawidłowość i powagę jego obrad.

Rezerwoary naftowe.

Wniosek Wydziału krajowego, dotyczący rezerwoarów publicznych dla ropy jest tylko spełnieniem uchwały i woli wysokiego Sejmu. Wydział krajowy sądzi, że właśnie w chwili obecnej jest koniecznem przy-

ście z pomocą przemysłu naftowemu, którego strata jest zarazem stratą kraju i zmniejszeniem jego bogactw.

(Po rusku:) Marszałek podaje powody, dla których Wydział krajowy nie przedkłada obecnie budżetu na rok przyszły, lecz tylko

pro wizoryum budżetowe

za pierwsze półrocze roku 1908. Z jednej strony projekt budżetu na rok przyszły zestawiony już w pierwszej połowie roku bieżącego — mógłby nie odpowiadać potrzebom, z drugiej strony trudno w tak krótkim czasie pomyślnie zakończyć obrady równocześnie nad reformą wyborczą i nad budżetem.

(Po polsku): Zgodnie z wypowiedzianem zdaniem przedstawicieli wszystkich stronnictw sądzę, że

sprawa reformy wyborczej

powinna być załatwioną merytorycznie w bieżącej już sesyi, bo dla tej sprawy sami żądaliśmy odroczenia ubiegłej sesyi i zwołania obecnej. Jest także powszechna, jak sądzę, zgoda, w tem, że reforma ta ma polegać na daniu prawa wyborczego tym, którzy tego prawa dotąd nie posiadają, a temsamem na zapewnieniu im poważnego wpływu na sprawy krajowe.

Ale równocześnie sądzę, że kraj domaga się takiej reformy wyborczej, której nie tylko celem, ale i skutkiem byłby postęp i rozwój w porównaniu do obecnego stanu, żeby stworzyć pomyślne warunki dla współdziałania i wspólnej pracy

przedstawicieli wszystkich warstw społecznych

w tym Sejmie. Ale ta reforma wyborcza nie powinna mieć takiego skutku, by stała się przewrotem wszystkich stosunków (brawa), by ona stać się mogła kiedyś w przyszłości negacyą lub przekreśleniem tego, co dotąd stanowiło siłę naszą odporną, podstawę i warunek rozwoju naszego kraju i na czem opieraliśmy nasze nadzieje przyszłości (brawa).

Poseł Stapiński woła: To przepaść! Marszałek. Mam nadzieję, że te nadzieje, o których ja mówię, nie przepadły dla nikogo (huczne długotrwałe oklaski).

Poseł Stapiński: **Przepaść wasze panowanie!**

Dalsze słowa posła Stapińskiego tona wśród oklasków. Marszałek: Ktokolwiek z troską patrzy na stosunki i kto zna przepisy statutu krajowego, ten musi sobie powiedzieć, że do reformy wyborczej sejmowej widzie tylko droga jedna, jedyna, **droga kompromisu**. Kto tego kompromisu nie chce, kto ten kompromis utrudnia, lub kto tego kompromisu chce unikać, dla tego reforma wyborcza jest tylko hasłem (brawa), ale nie celem realnego i praktycznego polityka (huczne oklaski).

Wiem, że droga, którą wskazuję, jest i trudną i mozolną. Nie tracę jednak nadziei, że przy boskiej pomocy i pod hasłem dobra kraju na tę drogę nietylko zająś potrafimy, ale, co najważniejsza, na tej drodze się utrzymać.

Następnie marszałek poświęcił wspomnienie pośmiertne posłom Michalskiemu,

Glidziukowi i Ostapczukowi. Izba słów tych wysłuchiwała stojąc.

Pos. Pawlikowski i Baworowski złożyli mandaty poselskie.

Do komisji prawniczej odesłano żądanie o wydanie pos. Stapińskiego, ks. Szpondra i pos. Szajera w sprawach o obrazę czci i ks. Jaworskiego w sprawie przekroczenia przepisów o zgromadzeniach.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego komisarz rządowy wiceprezydent hr. Łoś odpowiedział na kilka interpelacyj, poczem

z porządku dziennego

odesłano do komisji szereg sprawozdań Wydziału krajowego.

Sprawozdanie Wydziału krajowego z projektem regulaminu dla sejmiku krajowego odesłano na wniosek posła Stadnickiego nie do komisji administracyjnej, lecz do komisji reformy wyborczej.

Mandat posła Romana ks. Puzyny uznano za zgasyły z powodu zawieszenia nad nim kurateli.

Poseł hr. Piniński przedłożył imieniem komisji szkolnej sprawozdanie o czynnościach departamentu I. w sprawach stypendyjnych, szkolnych i artystycznych za czas od 1 lipca r. 1905 do 15 września 1906 r. Uchwalono wnioski komisji z wezwaniem rządu do skuteczniejszej opieki nad pomnikami historycznymi i artystycznymi.

Poseł Merunowicz referował sprawozdanie komisji gminnej o czynnościach departamentu I. Wydziału krajowego w zakresie spraw gminnych i powiatowych.

Poseł Stapiński i Oleśnicki skarżąc się na nadużycia, cytując rozmaite wypadki, w których postępowanie władz w stosunku do gmin wiejskich — zdaniem ich było nieodpowiedniem.

Mowa namiestnika.

Następnie zabrał głos namiestnik Andrzej hr. Potocki: Podniesiono tu w ogólności żale, że protesty i rekursy, odcinające się do wyborów gminnych, zalegają dłuższy czas i wskutek tego czas urzędowania Rad gminnych ponad peryod 6-letni się przedłuża. Miałem sposobność w ostatnim czasie tą sprawą się zająć, kazałem sobie przedstawić sprawozdania wszystkich powiatów i muszę powiedzieć, że w zachodniej części kraju, którą p. Stapiński tak czarno przedstawił, rzeczy mają się, mogą powiedzieć, nawet całkiem dobrze, bo na mniej więcej 2500 gmin w zachodniej części kraju jest zaledwie (!) siedemdziesiąt kilka takich gmin, gdzie wskutek niezałatwienia jeszcze protestów Rady gminne ponad czas urzędują.

Namiestnik, rozstrzygając protesty, musi trzymać się tylko przepisów ustawy i mogę zareczyć panom, że często nie wie, czy jedna partya należy do ludowców, czy do innego stronnictwa.

W niektórych częściach Galicji wschodniej, w jednym lub drugim powiecie, pod tym względem doszedłem do przekonania, że władze polityczne na czas nie rozpisują wyborów i to w najbliższym czasie będzie naprawionem.

Poseł Szajer polemizował z Stapińskim

tnie mowa walońska jest tylko narzeczem? Są przecież filologowie, którzy twierdzą, że ma ona takie samo prawo do samostności, jak i wszystkie inne języki pochodzenia łacińskiego. Ma ona własne czasopisma, własną literaturę, a ogniskiem ruchu walońskiego jest Leodyum (Liège).

Usamodzielnianie się mowy ludowej, tak w Belgii, jak i w innych krajach, jest nieuniknionem następstwem demokratyzacyi ustroju społecznego. Poczucie równości społecznej wzmogło się już na tyle, że chłop, rzemieślnik, robotnik zapytuje, dlaczego jego mowa ma być gorsza od mowy panów? Przytem dzisiaj on jest wyborcą, trzeba więc go pozyskać sobie, przekonać, a najłatwiej go przekonać, przemawiając i pisząc w mowie jego domowej, codziennej. Nabiera więc ona coraz większego znaczenia, kształci się, doskonali, wytwarza własne piśmiennictwo. Do czego doprowadzi ta wielka różnorodność, czy nie stanie się jej wynikiem nowe babiońskie pomieszanie języków? Nie trwóżmy się bardzo.

Ani piśmiennictwo, ani literatura, ani nauka nie na tem nie tracą, a wiele zyszczą. Weźmy dla przykładu Belgię. Podług spisu ludności liczą tam ze 2.500.000 Walońów i ze 2.800.000 Flamandczyków. Jeżeli przez ułatwienie nabycia wykształcenia, te miliony podniosą się do wyższego poziomu oświaty, to w łonie jednego i drugiego narodu koło ludzi wyższego wykształcenia znacznie wzrośnie i dwa te koła narodowe, wzięte razem, mogą być liczebnie dwa albo nawet trzy razy większe od dzisiejszego jednego koła ze wspólnym francuskim językiem.

(Dokończenie nastąpi).

Z TEATRU.

„Edukacya księcia“, komedia (?) M. Donnaya.

Na najbliższem uroczystem posiedzeniu Akademii paryskiej ma Maurycy Donnay zostać wprowadzonym oficjalnie w poczet 40 „nieśmiertelnych“ — zainstalowanym na wieczności. Oczywiście wieczność nie ma potrzeby takich pretensyj „brać do serca“: tu bowiem, jak i w kryptach Panteonu „spoczywają“ przecież przeważnie — wobec niej bezsilni pigmeje: laureaci chwili lub beneficjanci protekcyi.

Nie talent znakomity, lecz praktyczniejsza odeń wziętość udostępniła i Donnayowi wejście w podwoje Akademii...

Paryż nieraz gościł w swych murach „wesołych“ monarchów, którym z wieku mógł dziękować „Cleo“ — pold belgijski; najwięcej jednak uciechy miano tam z Milana Obrenowicza. Pomysłcie tylko: eks-król i do tego Serbii — jakiegoś ucieśnionego, „egzotycznego“ kraiku na Bałkanach, na karb którego można było najfantastyczniejsze komponować dziw i dowcipy!

Lekka satyra antimonarchiczna lub szalone pomysły farsowe znalazły wymarzoną podniętę w paryskich perypetyach Milana. Kraiki bałkańskie o zmyślonych nazwach stały się na długo kopalnią śmiechu.

Do tego cyklu należy i „Edukacya księcia“, którą w sobotę u nas grano. Szkoda tylko, iż więcej w niej pieprzu, niż soli, nie powiem attykowej, lecz tej bulwarowej, której od farsy się żąda. Przytem tempo gry naszego zespołu nie wspólnego nie miało z wartkim turkotem farsy — — kamiennie się wło-

kło. Na manko odlicza się w farsie i usterki przekładu: w przekładzie obcym i obcem o-toczeniu czasem z konieczności, niekiedy z winy tłumacza, zaciera się dowcipy oryginalne lub usiłowane i na ich miejsce wkracza — nonsens. Na tem tracą najbardziej sztuki o przewadze dowcipów w dyalogu nad pomysłami czy też harcami sytuacyjnymi; dyalog należałoby w takich razach zawsze cokolwiek przepieścić... Cytuję przykład: Pułkownik Braulicz w „Edukacyi księcia“ powtarza wciąż — mimo że go królowa reflektuje — cudaczny, nieartykułowany dźwięk, który ma być... „autentycznym“, „rzućniem“, „sylistryjskim“ wyrazem. Zapytywana o znaczenie tego słowa — królowa z pewnem wahaniem wyjaśnia, iż tłumaczy się ono... całem zdaniem: „wojsko nasze umiera, a nie poddaje się“. Taki przekład zakrawa u nas na kompletny nonsens; dla publiczności francuskiej ma jednak pewną pointę: podsuwa jej na myśl dosadnie, żołnierskie słowo marszałka Cambonne, w odpowiedzi na wezwanie do poddania się, z czego legenda, ostatecznie autorytetem Houssaye'a obalona, uwiła ów znany, patetycznie-podniosły frazes: „Gwardya umiera, lecz nie poddaje się“... Podkreśloną tą aluzją jeszcze została w replice Cercleux, który dodaje, że Braulicz powtarza zatem to samo, co wy-rzekł pewien marszałek francuski... U nas możnaby cały ten „dowcip“, jako nie mówiący, skreślić, pozostawiając tylko wyjaśnienie, że ów osobliwy syk ma być próbka mowy... barbarzy bałkańskiej — przesyconej syczącymi dźwiękami.

Z wykonawców tylko pp. Wysocka i Ordon wyróżniły się bardzo korzystnie.

Jako recenzent-„recydywista“ po dłuższej nieobecności — p. Borodiczową widziałem one-

gdaj po raz pierwszy: nieco afektacyi w mowie było być może rozmyślną zaprawą sobotniej roli... Grze p. B. zarzućlibym pozytywnie — w akcie II, popisowym dla roli Rajmunda Percy, brak filuteryjnych i pieszczotliwych akcentów i pewne lekceważenie estetyki ruchów i póź. Lekki szlafroczek będąc strojem wolnym i wiotkim zarazem — to masykującym kształty, to drapującym się na nich — stwarza tem samem całą gamę estetyce ruchów, rezerwując im zarazem największą sumę swobody...

Z męskich ról były dwie większe: jedną, tak monotonna jak np. przeciętna rola rezo-nera w komedyi — odtworzał p. Sobiesław z większą dozą rezygnacyi, niż wysiłku, by ją ożywić; drugą — książatką, — p. Grabowski z dużą obojętnością wobec wszystkich zmian, które „pedagogia“ królowej do jego losu, względnie roli wprowadza. I epizodyczne figury w swym szczupłym zakresie częstokroć zawodziły: w ostatnim akcie np. sekundanci układają protokół, a właściwie reklamę do pism, z rzekomo krwawego pojedynku; autor chciał tu skarykaturować przechwałki i brednie, naprędcę w takich razach komponowane: protokół podaje więc ranę w okolicach wątroby, w pobliżu... drugiego żebra; jeśli to nie był lapsus linguae wykonawcy, to ta osobliwa topografia powinna była zostać podkreślona.

Jeżeli wykonaniu więcej, niż zwykle, poświęcam dziś miejsca — to z jednej strony dlatego, iż sztuka sama niewiele go w recenzji zajmuje, powtóre zaś: skoro już u nas w repertuarze figurują farsy — niechże przynajmniej nie będą tak anemicznie wykonywane.

m.

zarzucał ludowcom, że to oni popełniają zbrodnie i wykonują terroryzm.

Po przemówieniach posła Stapińskiego i po odczycie referatu referenta Merunowicza przyjęto wniosek komisji a drzucono wniosek posła Oleśnickiego o umin prekluzyjny dla załatwiania rekursów. Poseł Skałkowski referował sprawozdanie komisji budżetowej

o zamknięciach rachunkowych

alicyskiego funduszu propinacyjnego za rok 905 i preliminarza na rok 1907.

Wniosek komisji uchwalono bez zmian.

Szajer broni swej „pracy“ emigracyjnej.

Poseł Szajer zabrał jeszcze głos w sprawie osobistej i odparł zarzuty posła Stapińskiego, skierowane przeciw działalności mojej, jako właściciela biura pośrednictwa pracy.

Zapytania.

Poseł Kozłowski zapytuje przewodniczącego komisji administracyjnej, w jakim celu znajduje się sprawa ustawy łowieckiej.

Poseł Abrahamowicz odpowiada, że omisya załatwiła już 54 paragrafów tej ustawy z ogólnej liczby 95. Że komisya tę ważną sprawę z całą gorliwością traktuje, tego owozem, że zaraz na dziś mowca zwołał posiedzenie komisji.

Następnie przyjęto nagłość trzech wniosków posła Oleśnickiego w sprawie kłesk elementarnych i odesłano je do komisji budżetowej; tak samo nagły wniosek posła Kuryłowicza w sprawie zapomogowej, poczem o godzinie 2 minut 20 po południu posiedzenie amknięto; następne we środę o godz. 10 rzedpołudniem.

KRONIKA.

Kraków, 16 września.

Nowiny krakowskie.

Z teatru miejskiego komunikują nam: Reżyserja przystąpiła do wznowienia dramatu „Upiory“ w obsadzie następującej: Alvingowa — pani Wysocka, Oswald — p. Kosiński, pastor Monders — p. Sosnowski, Ingstrand — p. Solski, Regina — pani Ordonowska. Znakomita ta sztuka ukaże się w piątek bieżący.

Pozostały repertuar tygodnia wypełni „Edukacja księcia“.

Na popularne przedstawienie środowe wznowiono „Męża z grzeczności“, wesolą krotkością Abrahamowicza i Ruszkowskiego.

Najbliższą premierą będzie krotkość w 3 aktach Ignacego Nikorowicza p. t. „Cenzor moralności“.

Organizacja sędziów. W sali obrad trybunału przysięgłych zebrało się wczoraj około 100 urzędników sędziowskich z Krakowa i zachodniej Galicji dla obrad nad sprawą założenia organizacji. Zgromadzenie zagał radca Muczkowski, a przewodniczącym wybrano radcę dworu Matusińskiego. Na podstawie referatu rady Błonarowicza uchwalono założyć w Krakowie sekcję krakowską austriackiego zjednoczenia sędziów, którego głównym celem jest rozwój sądownictwa i czuwanie nad interesami sędziów. Wybrano też zarząd złożony z 20 członków.

Rozprawa przeciw Miętusowi, Lipczyńskiemu i dyrektorowi Kasy oszczędności Kowalskiemu o nadużycie wyborcze została dziś przeprowadzona. Miętus zasądzony został na dni aresztu, Lipczyński i Kowalski zostali uwolnieni.

Obszerniejsze sprawozdanie jutro zamieścimy.

Z konserwatorium. Na najwyższym kursie śpiewu solowego prof. Horbowskiemu zostaną wprowadzone w bieżącym roku szkolnym kursa pperowe.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Poniedziałek: „Wesele“, dramat w 3 aktach St. Wyspiańskiego.

Wtorek: „Edukacja księcia“, komedia w 4 aktach M. Donnay'a.

Środa: „Mąż z grzeczności“, komedia w 3 aktach A. Abrahamowicza i R. Ruszkowskiego (popularne).

Czwartek: „Edukacja księcia“, komedia w 4 aktach M. Donnay'a.

Piątek: „Upiory“, dramat rodzinny w 3 aktach I. Ibsena.

Sobota: „Cenzor moralności“, komedia w 3 aktach Ignacego Nikorowicza (nowość).

Niedziela: „Cenzor moralności“, komedia w 3 aktach Ignacego Nikorowicza.

Z kraju.

Znowu wypadek kolejowy. Dnia 13 b. m. o godzinie 10:40 w nocy w Chodorowie dwie maszyny wjechały na stojące w stacyi wozy towarowe, z których trzy uległy rozbiciu. Z personelu nikt nie ranny. Przyczyną zderzenia było wypuszczenie maszyn na fałszywy tor.

Hofrat Fastenburg, dyrektor stanisławowskiego okręgu kolejowego, stanowczo nie wróci już na swą posadę. W Wiedniu, dokąd go powołano, otrzymał na razie 6-miesięczny urlop, z którego już do Stanisławowa nie wróci. Zastępstwo jego objął wicedyrektor Clayer.

Z zaboru rosyjskiego.

Wypadek z hr. Zamoyskim. „Kuryer Warszawski“ opisuje następujące zajście: W ubiegłą sobotę przed północą Tomasz hrabia Zamoyski jechał karetką hotelową przez Nowy Zjazd na Pragę, spiesząc na kolej. Karetką była przepełniona bagażami, po które wskoczywszy na stopień z tyłu, sięgał kilkakrotnie, ażeby coś z nich ukrąść, młody rzeźmieszek. Kiedy, pomimo odpędzenia przez hrabiego, złodziej usiłował konieczniej sięgnąć kuferek, hrabia wyjął rewolwer i strzelił do napastnika. Kula trafiła go pod obojczyk. Złodziej upadł na bruk, konając i po chwili zmarł. Karetką z hr. Zamoyskim potoczyła się dalej, ale policya dopędziła ją i zawróciła do cyrkułu I-go, gdzie z wypadku w obecności hr. Zamoyskiego spisano protokół, poczem go uwolniono.

Odezwy wyborcze S. D. W Łodzi ukazały się odezwy komitetu centralnego i komitetu łódzkiego S. D. K. P. i L. w sprawie wyborów do trzeciej Dumy. Odezwy zawierają wskazówki, kogo mają wybierać robotnicy.

Wybuch dynamitu. D. 10 b. m. jacyś niewykryci dotychczas sprawcy podłożyli pod okno mieszkania kasyera fabryki superfosfatów w Strzemieszycach Wielkich p. Dulebskiego nabój dynamitowy, który eksplodował, wysadzając okno i niszcząc sprzęty. Nikt z domowników nie ucierpiał. Wdrożono śledztwo.

Czarnoseclacy warszawscy. Onegdaj odbyła się narada między przedstawicielami warszawskich oddziałów „Związku 17 października“ i „narodu rosyjskiego“ celem zawarcia bloku przedwyborczego. W zasadzie na blok chętnie zgodzili się przedstawiciele obu stron, ale w kwestyi kandydatów długo nie można było dojść do porozumienia, ponieważ strony domagały się, aby przyszły poseł od ludności rosyjskiej m. Warszawy był wybrany z pośród ich członków. Narady w tej sprawie trwały od godziny 12 w południe do 5 po południu i była chwila, kiedy już można było spodziewać się rozbicia układów; dopiero znaleziono punkt wyjścia w postanowieniu, by kwestyę kandydata rozstrzygnąć drogą plebiscytu.

W tym celu ułożono na miejscu listę kandydatów obu stronnictw (prof. Filewicz i Seliwanow ze strony „październikowców“, prof. Kosmin i Aleksiejew ze strony „prawdziwych Rosyan“). Lista ta będzie rozesłana członkom obu związków. Tym sposobem blok prawicy został zawarty.

Odezwy w ogrodzie. Przed kilku dniami w ogrodzie majątku p. Bogusławskiego „Zacisze“ pod Częstochową znaleziono koszyk z nielegalną literaturą. Ponieważ koszyk ten znaleziony został w ogrodzie, aresztowano więc zarządzającego ogrodem Józefa Kozłowskiego.

Z caratu.

Polemika dwóch oficjalnych gazet. Powszechne zainteresowanie wzbudza w Rosji krzykliwa niekulturalna polemika pomiędzy półoficjalną gazetą „Now. Wremia“ a w pełni oficjalną „Rosją“.

„Rosja“ obraziła się za pewne zarzuty, czynione jej przez osławionego Mienszykowa z „Now. Wremia“ i napisała:

„Taka publicystyka (t. j. artykuły Mienszykowa) przypomina nieco znaną piosenkę pijacką: „Gdzie strona lewa? gdzie strona prawa? ulico, ulico, ty jesteś pijana!“

Na to nowowremieński publicysta odpowiedział całym stekiem obelg, wśród których słowa „żydowska Duma p. Gurlanda“ (redaktor „Rosji“ — wychrzczony żyd Gurland) nie należały do najostrzejszych. Zarazem Mienszykow wytknął Gurlandowi, iż jest on na utrzymaniu rządu.

„Rosja“ natychmiast odpowiedziała, że o ile jej wiadomo, rząd wspiera również i „Nowoje Wremia“ włącznie z jego głównym „publicystą“ Mienszykowem i t. d.

Ta niezwykła polemika swym jarmarcznym tonem dosadnie świadczy o kulturalnym poziomie kierowników pism rządowych. Dodamy jeszcze, iż Mienszykow, wyliczając swe zasługi, szczegółowo przytacza, jak denuncyował systematycznie przed rządem dzienniki liberalne — głównie za to, iż napadały na niego, Mienszykowa.

To też „Towariszcz“ pisze: „Moralna istota osoby, która przynajmniej się do podobnych rzeczy, występuje tu w całej swej potworności. Przypominając się degeneranckie typy Dostojewskiego“...

Ze świata.

Ospa w Wiedniu. Wczoraj stwierdzono dwa świeże wypadki ospy.

Olbrzymie domy. Nowemu Jorkowi przybywa „drapacz nieba“ — przerastający wszystkie dotychczasowe: już teraz doprowadzony jest do 41-go piętra; nadto ma posiadać jeszcze wieżę kilkupiętrową. Cała konstrukcja wspiera się na 89 słupach stalowych, które w głębokości 90 stóp wmurowane są w opokę.

Oprócz niesłychanej drożyzny gruntu, dochodzącej w Nowym Jorku do 700 dolarów za stopę kwadratową — działą i pewnie współzawodnictwo wielkich firm, budujących za-

zwyczaj podobne domy dla pomieszczenia swoich biur. Wybudowany przed 15 laty gmach Worlda, który wówczas zdumiewał swemi 18 piętami, stał się dzisiaj czemś nie imponującym wcale: właściciel, chcąc iść z duchem czasu, zamierza przybudować wieżę, którą tę „skromną“ wysokość podszkutowała.

Mówią, iż w Nowym Jorku istnieje pewien budowniczy, posiadający gotowe plany na dom... 150-piętrowy; oblicza on, iż taka konstrukcyja (nie licząc placu) kosztowałaby 15 do 20 milionów dolarów...

Na razie poprzestaje wszakże Nowy Jork na wyżej wspomnianym czterdziestokilkopiętrowym gmachu Singerowskim, który dosięgnie „tylko“ 612 stóp. Na szczycie wieży ma być urządzony reflektor, którego światło dostrzegalnym będzie z odległości 100 do 130 kilometrów, o ile nowego gmachu nie zastąpią inne olbrzymy, a krają już wieści, że sąsiedni „drapacz“, będący własnością „Metropolitan Life Company“, dobuduje wieżę 49-piętrową.

Podamy jeszcze jedną „skromną“ cyfrę, dotyczącą oświetlenia Singerowskiego gmachu, które wymagać będzie ilości lamp, równej zapotrzebowaniu jakiegoś małego miasta, mianowicie 15.000. Nie potrzeba dodawać, iż wszystkie biura połączone będą pomiędzy sobą wewnętrznym telefonem, oraz 16 windami.

Z humoru. Z ostatniego numeru „Simplissimusa“ powtarzamy tu dwa dowcipy:

Przed bitwą zwraca się kapelan do kometderującego z propozycją odmówienia mszy połowej dla pokrzepienia żołnierzy. Po mszy i krótkiej przemowie kapelan podchodzi do ciała oficerskiego ze słowami: Teraz, skoro już żołnierz pokrzepiony, pokrzepmy się i my także. Co mówiąc — wyciąga flaszkę koniaku.

Pewien pastor, obsługując dwa kościoły wiejskie, miewał naprzemian kazania to w jednym, to w drugim z nich. Pewnego razu udawał się właśnie do filialnego kościoła. Był upał straszny, a droga uciążliwa — przez wzgórze. Parafianie, idący z nim, wpadli na myśl praktyczną, aby kazanie wygłosił do nich z pagórka, na co się znużony pastor zgodził. Nie podobało się to jednak konsystorzowi, który wezwał pastora do wytłomaczenia się.

Przecież tak i Chrystus nauczał — tłómaczył się pastor.

Tak, ale Chrystusa Pana trzeba tylko w dobrem naśladować — odpowiedziano mu w konsystorzu surowo.

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianole — krajowe i zagraniczne nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

Wykłady o sejmie i reformie wyborczej sejmowej i gminnej.

Zarząd Oddziału krakowskiego Uniwersytetu Ludowego imienia Adama Mickiewicza urządził w swej sali (przy ul. Szewskiej l. 16, I. p.) następujące wykłady:

II. Wtorek 17 b. m.: Ignacy Daszyński: „Autonomia narodów“.

III. Środa 18 b. m.: inż. Libański: „Miasta w rozwoju przemysłowym kraju“.

IV. Czwartek 19 b. m.: poseł dr Adolf Gross: „O projekcie Wielkiego Krakowa“.

V. Piątek 20 b. m.: poseł Moraczewski: „O sprawie rolnej“.

VI. Niedziela 22 b. m.: adwokat dr Leser ze Lwowa: „Reforma administracji krajowej“.

Początek wykładów o godz. 7 wieczór.

Bilety po 1 K i 50 h do nabycia w biurze Uniw. Lud. (Szewska 16, I. p.) od godziny 12—1 i od 6—7 wieczór.

TELEGRAMY

z dnia 16 września.

O reformę wyborczą w Czechach.

Praga. Marszałek ks. Lobkowiec otworzył posiedzenie sejmiku o godzinie 11 przed południem. Przed posiedzeniem przyjął marszałek deputację czeskich i niemieckich socjalnych demokratów, którzy pojawili się w sprawie urgowania zaprowadzenia powszechnego głosowania do sejmiku. W tej sprawie zjawiała się również w sejmie deputacyja narodowych socjalistów.

Marszałek odpowiedział deputacyi, że komisya nie przedłożyła dotąd sprawozdania, wobec czego nie może sprawy reformy wyborczej postawić na porządku dziennym.

Olbrzymi mityng służby państwowej.

Wiedeń. (Tel. wł.). Wczoraj odbył się tu mityng służby państwowej wszystkich kategorii przy udziale 20.000 ludzi. Zgromadzeni przedstawili swoje żądania, które obecny poseł tow. Reuman przyrzekł w parlamencie poprzeć.

Uchwalono odpowiednie rezolucye, które mają zostać przedłożone rządowi i parlamentowi.

Kongres socjalno-demokratycznej partji Niemiec.

Essen nad Rurą. Wczoraj otwarto tu kongres socjalnych demokratów z Niemiec. Przybyło 450 delegatów, oraz wielu posłów do parlamentu.

Strejk generalny kolejarzy w Anglii.

Manchester. Na wczorajszym zgromadzeniu kolejarzy sekretarz związku kolejarzy podał do wiadomości, że wydział wykonawczy postanowił zarządzić głosowanie członków związku nad sprawą powszechnego strejku kolejarzy. Głosowanie to odbyć się ma w przyszłym tygodniu.

Banda morderców w katakombach.

Lizbona. (Tel. wł.). Policya odkryła bandę morderców, która miała swą siedzibę w katakombach, rozciągających się pod miastem. Znaleziono tam 8 trupów, oraz mnóstwo kości ludzkich.

Na podstawie zeznań aresztowanych policya sądzi, że wpadła na trop niebezpiecznej bandy morderców, która ofiary swe po obrabowaniu mordowała i trupy ukrywała w podziemiach.

Katastrofa kolejowa w Ameryce.

Boston. Koło Canaan zderzył się pociąg pospieszny, przepełniony osobami wracającymi z wycieczki, z pociągiem towarowym. Dotąd wydobyto 20 zwłok, około 40 osób doznało ciężkich obrażeń.

Cholera w Petersburgu.

Petersburg. Lekarz miejski w Schlüsselburgu koło Petersburga zgłosił dwa wypadki podejrzanego cholery.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

* **Zebrańie partyjne** odbędzie się w poniedziałek 16 b. m. o godz. 7 wieczorem w lokalu miejskiej Kasy chorych w Krakowie, Podwałe 12. Wstęp na zebrańie mają tylko towarzysze opłacający podatki partyjne.

* **Chór robotniczy w Krakowie.** W celu porozumienia się w sprawie rozpoczęcia prób w nastającym sezonie oraz w kwestyi koncertów ludowych, jak również i w sprawie stowarzyszenia, uprasza się o przybycie wszystkich obecnych, jak i dawnych członków Chóru na poufne zgromadzenie, które odbędzie się we czwartek 19 b. m. o godzinie 7 1/2 wieczorem w Związku stow. rob. (Wiślna 5, II. p.).

Przepowiednia pogody.

Galicja zachodnia: Zmienne, pochmurnie, mierne wiatry, dość ciepło.

Kursa telegraficzne.

Budapeszt, 16 września. Pszenica na październik 11:48 do 11:49. Pszenica na kwiecień 11:95 do 11:96. Żyto na październik 9:73 do 9:74. Żyto na kwiecień 10:23 do 10:24. Owies na październik 8:17 do 8:18. Owies na kwiecień 8:53 do 8:54. Kukurudza na wrzesień — do —. Kukurudza na maj 6:91 do 6:92. Wszystko za 50 klg.

Oferiy mierne. Chęć kupna mierna. Uspokobienie ustalone. Pogoda: piękna.

NADESŁANE.

(Za dział ten redakcyja nie odpowiada).

Zakopane „Warszawianka“, pensjonat otwarty cały rok. Ceny od 3 do 5 złr. We wrześniu ceny niższe.

Dr EMIL BOBROWSKI powrócił.

Ordynuje od godziny 3 do 5 popołudniu Podgórze, Mickiewicza 24.

Lekarz chorób skórnych i wenerycznych

Dr Maurycy Kapellner powrócił

i ordynuje jak dawniej, ulica Bracka l. 8.

Dr Józef Liebeskind powrócił.

Stanisław Lipski, pianista powrócił

i rozpoczął lekcye fortepianowe. — Zgłoszenia codziennie od godz. 2—4, Sebastjana 4, II. p.

Germanista słuch. filozofii, udziela lekcji języka niemieckiego. — Adres: Dębniaki, Ogrodowa 110.

Zwracamy uwagę naszych czytelników na rubrykę „Drobne ogłoszenia“ w dziale inseratowym „Naprzodu“ i prosimy, by korzystali z tej rubryki przy różnych okazjach: czy to szukając lokatora na mieszkanie, czy też przy kupnie lub sprzedaży czegoś, przy poszukiwaniu pracy i t. p.

Za treść ogłoszeń Redakcja nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności.

Ceny ogłoszeń w nagłówku.

Drobne ogłoszenia

Za anons w „Drobnym ogłoszeniach” nosimy za każde słowo 6 hal., tytuł 20 hal.

Miód pszczelny

prawdziwą czystą patokę z własnej pasieki posyłam za pobraniem pocztowym w blaszankach 5-kg. wraz z opłatą pocztową i opakowaniem po 5 K 50 hal., ręcząc za czystość miodu. P. Stelmach, Sosnow, p. Siemikowce (Galicya). 543

Pomadki

mieszane 1/2 kg. 1 K. 20 h. Herbatniki 1/2 kg. 1 K. 20 h. Karmelki nadziew. 1/2 kg. 1 K. Ciasta 6 h. Codziennie świeże. P. K. fabryka wyrobów cukierniczych Poselska 15, prowadzona pod osobistym kierunkiem Romualdy Pieczarki. 368

Tanie mięso

świeże, wołowe, każdego dnia bite, dostarczam w 5 kg. paczkach za zaliczką 5 K 20 hal. Hersch Bergmann, poczta Rzezawa, obok Bochni.

Zarząd pasieki

Antoniego Kraińskiego w Jezierzanach ad Barszczów wysłał tegoroczny miód lipcowy w 5-kilowych blaszankach — wssystko opłatnie w cenie 7 koron. 433

Antracytu

i koksu dostarcza szybko N. Katzner w Podwoleńskich. 544

Ważne dla Pp. kolejarzy!

Realność w pobliżu przystanku kolejowego w Podgórzu, ewentualnie pojedyncze parcele budowlane do sprzedania pod korzystnymi warunkami. Wiadomość w drogueryi pod „Gwiazdą” w Podgórzu. 548

Osuszanie wilgotnych ścian

w kościołach, mieszkaniach, sklepach, składach, sieniach i t. p. bez śladu plam, wykonywa sposobem patentowym W. Grabowski, budowniczy. Kraków, ul. Gołębia 14. 399

Panna

do nauki modniarstwa potrzebna zaraz. Wiadomość w dziale inseratowym „Naprzodu”. 464

2 studentów szkół średnich przyjmę na mieszkanie lub z wiktym. Wiadomość w dziale inseratowym „Naprzodu”. 494

Realista

poszukuje lekcji lub korepetycji. Specjalność: matematyka. Zgłoszenia do działu inseratowego „Naprzodu” Jerzy M. 555

Czeladnik blacharski dobrze obeznany z robotą znajdzie zajęcie za dobrą zapłatą. Józef Kynel, Orlowa, Śląsk austr. 557

Stróż

bezdzienny lub z jednym dzieckiem potrzebny. Wiadomość w dziale inseratowym „Naprzodu”. 551

Tanio nabyć można w nowo otworzonym „DOROTEUM”, ul. Szajnochy, w Lwowie, następujące, przez wiele szanownych państw do komisowej sprzedaży oddane przedmioty:

2 sypialnie, 4 konie, 6 krów i kilka wieprzów, 6 koców na konie, 3 wozy, 2 sanki, 2 damskie i 2 męskie siodła, przeróżne obrazy, broń palna, szable, 2 pianina, 3 fortepiany, różne meble, jak:

10 stołów, kompletne urządzenie cukierni, kompletne urządzenie dla modniarstwa, 15 dywanów perskich, 10 par portier, kilka lamp, 5 parawaników, 2 świeczniki na gaz i elektrykę, 4 garnitury salony, 5 kredensów, 18 krzesel, 3 łóżka (patent) Buffalo Bill, 3 łóżka mosiężne, 6 karosów mosiężnych, 4 pary firanek koronkowych, 6 stół kolorowych i aplikacyjnych, jakoteż praw. srebrne, i chińsko-srebrne wyroby, porcelany, szkła, 3 zegary ściennie, 15 zegarków kieszonek, uprząże dla koni, 3 kredensy kuchenne, 2 bufety, 2 nowe wanny, 2 używane wanny, 5 maszyn do szycia Singera „Bobbin”, 8 sztuk płótna. Mała wyprawa słu-bna, składająca się z nieużywanych koszul, majtek, koszul nocnych, pończoch, hulek, chusteczek kieszonek i obrusów stołowych. Dalej rogi, torby myśliwskie, trofea myśliwskie, prócz tego różne obrazy, wyroby, ze złota i srebra, dywany, firanki, draperye, meble mahoniowe i mebelki galanterijne, i godne podziwienia rzeczy starożytności. Wstęp wolny bez przymusu kupna. Przyjmujemy także do komisowej sprzedaży meble, obrazy, fortepiany, powozy, konie, maszyny, jakoteż wszystkie możliwe przedmioty do przechowania w naszych halach i stajniach okazyjnych. Z prowincją listowne porozumienie.

Dla dzieci. Lekeye śpiewu zbiorowego prowadzi Bronisława Lipińska. Kompletne, popołudniowe i niedzielne. Kopernika 10, od 2—3 pop. 556

Pensjonat „Ukraina”

Kraków, Karmelicka 40, polca pokoje umeblowane z całkowitem utrzymaniem na czas dłuższy lub krótszy. — Łazienka w domu. Tamże wydaje się obiady i kolacje na miejscu lub na miasto.

„Providentia” we Lwowie.

Krajowe towarzystwo posagowe, przemysłowe i pośmiertne odda zastępstwo na Kraków, Tarnów, Bochnia, Wadowice, Biała, Rzeszów, Nowy Targ, Jasło, Krosno, Jarosław, Sanok, Mielec, Tarnobrzeg, Gorlice i w każdej miejscowości. Prowizja duża. Zgłoszenia do Inspektoratu Spas, via Sambor. 407

Kupujcie wszystkie artykuły spożywcze w handlu pod firmą Wojciech Olszowski

Kraków, mały Rynek róg ul. Szpitalnej. 461

Korzystajcie ze sposobności

Do magazynu Zegarm.-Jubilersk. p. f. JÓZEF FEIL, w Krakowie, Grodzka 60. nadszedł wielki transport najlepszych zegarków, oraz biżuterii ze złota i srebra. Ceny niskie. Polskie ceniki wysyła na żądanie franco. 480

LEKCYJ TAŃCÓW

udziela Karol Kowalski

ul. Garbarska L. 7.

Franciszek Maćkowski

525 rzeźbiarz

Kraków, Karmelicka 9

podejmuje się wszelkich robót kocielnych, reparacji, antyków, wszelkich robót miedzarskich i reparacji wygniataczy. Wycinanie liter, herbów i znaków po niskich cenach.

Dobra okazja nabycia

dwóch domów

mieszkalnych jedno piętrowych na parceli obszaru 264 sążni kwadr.

w okolicy fabryki cygar

dogodne jak domy czynszowe lub na fabrykę.

Blizsza wiadomość u W. Pana Tombińskiego, art. rzeźbiarza, ul. Karmelicka 21, parter. 550

Kto szuka?

zajęcia, posady, lekcji, robotników, służby, kto szuka mieszkania w mieście lub na lato sklepu znajduje najłatwiej, ogłaszając w dziale drobnych ogłoszeń „Naprzodu”. Od razu płaci się tylko 6 h., listownie także w markach.

Upraszamy Szanownych czytelników, aby zamawiając lub kupując przedmioty, reklamowane w „Naprzodzie”, lub w ogóle korzystając z działu ogłoszeniowego, raczyli powoływać się na „Naprzód” jako na źródło, skąd informacje swoje zaczerpnęli. Takie powoływanie się bowiem wpływa na rozszerzenie ogłoszeń „Naprzodu”

Części składowe

maszyn do szycia wszelkich systemów i konstrukcji, wyrabiane z najlepszego materiału sprzedaje tanio

Skład maszyn do szycia

Kraków, Starowiślna 1.

Wysyłka na prowincję za zaliczką.

ZOFIA BIESIADECKA

.....OŚWIECIM.....

Przez Wysockie c. k. Namieśtnictwo koncesjonowane

Biuro podróży

Zofii Biesiadeckiej

Oświęcim (dworzec)

sprzedaży biletów okrętowych do Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pospiesznych, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach.

Ceny ściśle według taryf okrętowych i kolejowych.

Bilety okrętowe do Kanady i bilety kolejowe kanadyjskie.

Prospekty darmo i opłatnie.

Protokołowana firma

Założona 1884 r.

Marek Feuerstein

skład maszyn rolniczych, do szycia i pomocniczych dla rękodzielników

Lwów, ul. Grodzka L. 59 (we własnym domu)

poleca wszelkie maszyny rolnicze, maszyny do szycia i robót pończoszkowych. Maszyny i narzędzia pomocnicze dla ślusarzy, kowali, blacharzy, piekarzy, masarzy, oraz urządzeń dla pralni.

Rower, silniki ogniowe i kasy ogniowe w cenach przystępnych. — Ulgi w spłatach.

Cenniki na żądanie darmo i opłatnie. Telefon Nr. 756. 423

Ozdoba każdego pokoju przy zwinięciu fabryki udało mi się kupić tanio 10.000 dywanów na ściany i 11.000 dywaników przed łóżka, tak, że jestem w możności wspaniały

równy na obydwu stronach, w pięknych barwach prawdziwych 100 cm szer., 200 cm dług., czarujące wzory: lwy, psy, sarny, łabędzie, pawie, jelenie — kwiaty, za pobraniem po zł. 2-80 (k. 5-60) wysłać. Szczególnie polecenia godnym dla pokoi wilgotnych, ponieważ dywan jest tak grubym, że wilgoć nie przeniknie. Piękne dywaniki przed łóżka tylko 80 ct. za sztukę. Pierwszy morawski dom wysyłkowy towarów: JULIUSZ HOITASCH, Göding Nr. 34 (Morawa).

Tysiące podziękowań i ponownych zamówień są do przejęcia. Nieodpowiedni towar bez trudności przyjmuję napowrót i zwracam pieniądze.

Do Pana Hoitacha w Göding.

Z przysłanych mi dywanów jestem w wysokim stopniu zadowolony i serdecznie Panu dziękuję. Proszę jeszcze o przysłanie za zaliczką 2-ch dywanów ściennych; będę je wszędzie polecał.

Z poważaniem WOLF KANDEL, właściciel dóbr.

Spas, p. Kamionka Strumiłowa 30/1 1907.

Tylko 14 dni!! Rzadka okazja!

Prawdziwe Amerykany: boksowe, szewrowe męskie, marki Milford, które na ostatniej wystawie przemysłowej we Wiedniu uzyskały ogólne uznanie na łamach N. Fr. Presse, sprzedawane wszędzie po 18—20 K, a dostać można po bajecznie niskiej cenie 14 K 50 hal.

Prawdziwe Lakierki ciętłocze: bergsteigery, gumowe męskie i oficerskie po niebywale niskiej cenie 7 do 10 K.

Lak znakomitej jakości, pierwszego fabrykatu. Najlepsze R. szewrobergsteigery męskie po K 8-50, jakoteż wszelkiego wyboru obuwie, również wyjątkowo tanio.

A. Süßer — Kraków, Szpitalna 3.

ZAKŁAD Wodolecznicy

o SANATORYUM o

Spec. chor. nerwowych

Dra B. Kupczyka

Kraków

ul. Szujskiego L. 11.

Telefon 695.

Wodolecznictwo, parnia, gorące kąpiele powietrzne ogólne i częściowe, kąpiele świetlna-elektryczne ogólne i częściowe, gazowe nasycone ciekłym kwasem węglowym (nauheimske), natryski elektryczne, sztuczne kąpiele mineralne, ciepłe wanny. — Elektryzowanie wszelkiego rodzaju. Masaż ręczny, wibracyjny, elektryczny. Leczenie dyetetyczne, tucze. — Pokoje dla chorych. Oświetlenie elektryczne. Okłady mułowe Fango.

Wskazania: Choroby układu nerwowego, żołądka i jelit, reumatyzm, niedokrewność, osłabienie ogólne, otyłość, skaza moczanowa, cukrzyca. Choroby serca i naczyń krwionośnych.

Wyroby te poleca:

Zakład przemysłowy wyrobów papierowych

„NORIS”.

564

RZĄDOWO UPRAWNIONA

Fabryka wód mineralnych sztucznych i specjalnych leczniczych

pod firmą

K. Rząca i Chmurski

68 w Krakowie, ulica św. Gertrudy 4

wyrobia pod kontrolą komisji przemysłowej Tow. Lek. krak. polecone przez toż Towarz. Wody mineralne

odpowiadające składem chemicznym wodom: Bilińskiej, Gieshüb-lerskiej, Selterskiej, Vichy, Maryenbadzkiej, Homburg, Kissingen,

tudzież specjalne lecznicze jak: litową, bromową, jodową, żelazistą, kwaśną oraz wody mineralne normalne

z przepisu Prof. Jaworskiego. — Sprzedaż cząstkowa w aptekach i drogueryach. — Cenniki na żądanie franko.

565

566

567

568

569

570

571

572

573

574

575

576

577

578

579

580

581

582

583

584

585

586

587

588

589

590

591

592

593

594

595

596

597

598

599

600

601

602

603

604

605

606

607

608

609

610

611

612

613

614

615

616

617

618

619

620

621

622

623

624

625

626

627

628

629

630

631

632

633

634

635

636

637

638

639

640

641

642

643

644

645